

זוהר חלק ג פרשת תזריע דף מג עמוד ב

רעיא מהימנא

בהכרתת הערלה למטה - מעביר ה' את הנחש המקטרג

"וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוֹל בְּשֵׁר עֶרְלָתוֹ". מצוה זו למול לשמנה ימים. מילת הברית הקדוש סוד עליון הוא, שכתוב: **"סוד ה' לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם"** (תהלים כה, יד), למי, לאותן יראיו, אותן יראי חטא, שהרי סוד ברית הקדוש אין ראוי לגלותו מלבד להם, וסוד ברית הקדוש כבר נאמר ונתבאר בכמה מקומות.

וזה הסוד למול לשמונה ימים הוא חיוב על העולם לכל העם הקדוש^[1] שכתוב: **"וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יְמוֹל בְּשֵׁר עֶרְלָתוֹ"**, יום השמיני, זה רמז על אות הברית הקדוש שהוא שמיני לכל המדרגות^[2].

ומילת זה הברית היא להעביר הערלה ההיא מלפני הברית^[3], שהרי באותו הזמן שנאסף עם הקדוש להעביר ערלה זו מלפני הברית, מאסף הקדוש ברוך הוא כל פמליא שלו ונתגלה בודאי להעביר הערלה ההיא למעלה מלפני ברית היסוד הקדוש, שהרי כל המעשים שעושים ישראל למטה מעוררים פעולה למעלה, ובאותו הזמן נדחית ערלה ההיא מכל העם הקדוש למעלה^[4].

ולערלה זו מכינים כלי אחד עם עפר להניח ערלה זו בתוכו, בסוד הכתוב: **"וְנָחַשׁ עֶפֶר לְחֻמוֹ"** (ישעיהו סה, כה), **"וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ"** (בראשית ג, יד), מכאן נראה שלא נצרך לנהוג בזיון במקום ההוא, אף על פי שמעבירים אותו מלפני הברית הזה. ומקומו כאשר נפרד מזה הברית עפר הוא, שהרי לאחר שנחש ההוא נפרד מלפני אדם, עשה לו הקדוש ברוך הוא מדורו בעפר, שכתוב: **"וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ"**, וכיון שהקדוש ברוך הוא כאשר העבירו מלפני אדם עשה מדור הנחש בעפר שהכין לו, כן באותו הדמיון ממש, אנו צריכים בכריתת הערלה להכין לה עפר להיות בו מדורה.

זיו הזוהר

נצח הוד יסוד, ד היינו מלכות. ח. פירוש, להעביר קליפת הנחש שהוא טומאת הערלה מן ספירת היסוד שלא יגזל משם השפע הנשפע לעם ישראל. ט. פירוש, שהנחש שהוא גם השטן נדחה שלא יקטרג על ישראל.

1. היינו בית דין או סתם אנשים אחרים מחויבים למול התינוק הנולד אם אין אביו מכניסו לברית. 2. פירוש, שמחכמה עד יסוד ועד בכלל הן שמונה מדרגות. ומכאן מובן הסוד של אחד, א כתר, ח היינו שמונה ספירות חכמה בינה חסד גבורה תפארת

הבן הנימול - כקרבן

כל אדם צריך ביום המילה להקריב בנו קרבן להקדוש ברוך הוא בשמחה ברצון הלב, להכניסו תחת כנפי השכינה, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא שהוא קרבן שלם להתקבל ברצון.

וקרבן זה הוא כדמיון קרבן הבהמות, זה לשמונה ימים, וזה לשמונה ימים, שכתוב: **"ומיום השמיני והלאה ירצה"** (ויקרא כב, כז), בזה שעובר עליו שבת אחד^[1], כיון שעבר עליו שבת אחד אז ירצה זה לקרבן וזה לקרבן, ולמה, לפי שנדבק ונזדמן אצל השבת ההוא שהוא סוד ברית הקדוש^[יא], ועל כן הכל הוא בסוד העליון. עד כאן רעיא מהימנא.

זיו הזוהר
 י. שבת אחד היינו כל זמן השבת מן היום ומן הלילה, לכך אין די בשבעה ימים. יא. שבת הוא סוד התקשרות והזדוגות יסוד ומלכות והתקשרות כל העולמות לקבל שפע מן המקור הנובע לתוך המעין.